

מישיב נפש

מעייני חיזוק ואמונה מאוצרו של מרן הגה"צ רבי יעקב מאיר שכטער שליט"א

קול "אודיע אמונתך"
בארה"ק - 08-30-20-666
בארה"ב - 605-477-7011
בלאנדאן 44-3003730634

קרבנה
אל נפשי
פנימיות הפרשה
במשנת מו"ר שליט"א

נפשי
בשאלתי
שאלות המוגשות
לפני מו"ר שליט"א

רבים לשם יחיד

רוב ככל השפע השופע בו מגיע דוקא למאות אלפי הפועלים המתגוררים בו ומנהלים את אורח חייהם במלואם. רק מעט דמעת מכל זה עושה את דרכו לחיכו של בן המלך העדין והנכבד המתגורר בארמון המלוכה, אשר בינתיים, גם אחרי שבועות של טיול בעיר עדיין הוא אינו נראה באופק...

הוא בכלל לא התפלא כשיום אחד הוא נחשף לעיתון יומי בו נכתב מאמר ארסי נגד גזענות; היתכן שהבטלן הלזה, הפריט היושב בארמון המלוכה מבלי להניע יד ורגל לטובת עיר המלוכה, ימשיך להתענג וליהנות מתפנוקיה? וכי בטלן אחד ויחיד ימשול ברוב המוחץ הנושא בנטל העיר ומשתתף בבנייתה ושכלולה?

זו היא ההסתכלות של מי שנשאב לתפנוקיו ותענוגיו העולם, למי שאינו מבין על מה ולמה ולשם מי נברא העולם כולו על מעדניו וממתקיו...

ומה האמת?

"אי אפשר לתאר ולשער את החן והחשיבות ואיך מביטים מלמעלה על ילוד אשה קרוץ מחזמר, בעולם גשמי שכזה, בדרום המבול זה, והוא מתנהג בעדינות בכל דרכיו, על פי הלכות התורה, ועל פי דרך ארץ ועל פי מידות טובות.

וכל כך למה?

כי "כל העולם נברא בשביל אדם כזה. כמוכא בילקוט שמעוני (שמואל ב, רמז פו) "אמר רבי יוחנן, אפילו בשביל צדיק אחד מתקיים העולם"... והפוסק (בראשית ו, ח) "ונח מצא חן בעיני ה'" נאמר על כל יהודי אשר נוהג כדת וכדין ויש לו חן..." (אוסף אמרים מידות, מאמר ג)

וכפי שאמרנו חז"ל: בראשית - בשביל התורה ובשביל ישראל... כל העולם כולו על כל מלארדי פועליו וכל מה שהם צריכים לשם כך - ה-כ-ל כולל הכל - נברא עבורך, כן עבורך בן המלך העדין!

רק זאת זכור תזכור, כי לבן המלך אוכל משלו, מלבושים משלו, קודי התנהגות ולימודים משלו, כל השאר לא נברא אלא עבור מלארדי הפועלים שנבראו כדי לשכלל את הארמון הנפלא בו שוהה בן המלך ומתענג ברוגע בתכסיסי מלכות המיועדים אך לו.

וכשהמלך רואה את בנו מתנהג כבן מלך, בעדינות וטוהר; נח בהילוכו, נח בדיבורו, נח במעשיו - אזי ונח מצא חן בעיני ה' - אכן בן המלך.

גם הוא שמע על הארמון הנפלא ביותר, או יותר נכון הגדול ביותר, או כפי שמגדירים אותו חבריו הגבוה ביותר, ויש אומרים המשוכלל ביותר...

מיועדו שכבר היה כמעט בכל מקום בעולם, החליט שהוא חייב להיות מבין המבקרים הראשונים בארמון המלוכה החדש שבנה המלך המפורסם אלפונזו לבנו יחידו.

זהו ארמון? חשב ההלך לעצמו כשהניח את רגליו על האי המלכותי. הרי זו עיר שלימה, אולי אפשר אפילו להגדיר זאת כמדינה אדירה...

שבועות מספר לקח לו רק לעבור בינות לשדות והפרדסים שסובבו את העיר, בהם עמדו במלא הדרם מאות אלפי עצי פרי מכל המינים והסוגים שבעולם. לאחר מכן התגלו למלא עיניו שדות ענק עליהם נחו ירקות מכל המינים והסוגים שצבעו בצבעם העז אלפי דוגמים לכל מרחב העין...

כל זה רק כהקדמה למה שחיכה לו לאחר כמה ימי הליכה נוספים בהם התגלו לגדד עיניו מפלי ענק ובריכות מים מתוקים אשר טמנו בחובם מגוון אדיר של דגים אשר שחו ברוגע עם זרם המים העושה את דרכו בינות לסלעים מכוסים בכרי דשא וצמחיה עשירה הכוללת את כל סוגי הבשמים והפרחים שבעולם...

ההלך כבר כמעט שכח מהארמון המיוחל אשר לשמו הגיע לעיר המלוכה, בפרט אחרי שהוא נקלע לחלק מרחובות העיר אשר רעשו וגעשו ממאות אלפי הפועלים, מאדריכלי העיר, חכמיה ומנהליה שהתגוררו בבתי שן מחוטבים, ועד לפועלי הנקיון ששוכנו בבתי חומר...

לכל אורך הרחובות הוצבו אלפי דוכנים בהם יכלו הפועלים הרבים לרכוש מכל מגוון הפירות והירקות אשר גדלו סביבות העיר, ממעדנים הדגים שניצודו מהבריכות המיוחדים, וכן מכל שאר המעדנים שיוצרו בבתי החרושת של עיר המלוכה. גם חדרי כושר נמצאו שם לטובת הפועלים הרבים שיוכלו להשתחרר מעבודתם ולהחליף כח...

לאחר ימים ושבועות בהם סייר מיועדו בעיר החלו לנקר שאלות כבדות משקל במוחו, האמנם, כל העיר הזו נבנתה עבור אדם אחד ויחיד, איך יתכן, הלא

• שאלה • וואס מיינט שבת בראשית (מה ענין שבת בראשית)?

תשובה: שבת בראשית מיינט [הכוונה] "בראשית ברא אלף את השמים ואת הארץ" - כפשוטו, להתחדש שוב בידיעה הברורה והפשוטה שה' ברא את העולם כולו - ויאמר אלף יהי אור - דער אויבערשטער האט געזאגט און ס'איז באשאפן געווארן [ה' אמר וזה נברא].

• שאלה • אנחנו עומדים בשבת בראשית, יש כאלו שכבר הזדקנו מלהתחיל כל כך הרבה פעמים מבראשית?

תשובה: בתורה מאירים כל יום אורות חדשים, חיות חדשה, השי"ת הוא אין סוף, התורה היא אין סוף, בכל עת מאיר נועם חדש, תענוג חדש, מהשי"ת ומהתורה, מיט אביסאלע אמונה קען מען האנהייבן אלע טאג די זעלבע זאך, מיט א נייע התחדשות מיט א נייעם געשמאק בעור השי"ת [עם מעט אמונה ניתן להתחיל כל יום אותו דבר, עם חיות חדשה עם תענוג חדש בעה"ת], העיקר הוא שנרצה באמת לעשות נחת רוח להשי"ת, כשאדם חפץ באמת הרי הוא מתחדש תמיד ושמח תמיד.

• שאלה • אדם הראשון וכן קין והבל היו אנשים כל כך גדולים, ובכל זאת הם לא החזיקו מעמד מול הנסיונות, איך נוכל אנחנו אנשים קטנים לעמוד בנסיונות?

תשובה: לנו יש על מי לסמוך, אנחנו הולכים אחרי גדולי הצדיקים שעמדו להם לישראל, אחרי האמונה שלהם, אחרי התמימות שלהם, אחרי הדבוקות שלהם, בכך זה אנו זוכים לאור השי"ת במעלה גבוהה ונשגבה, גבוה מעל גבוה.

לא לחוש לשום חלישות הדעת

דא"ח שנאמרו בהלולת רביה"ק מוהר"ן זי"ע - ח"י תשרי תשפ"ו

דברי החיזוק הללו הם כדברי נבואה מהקב"ה בכבודו ובעצמו. ולכן עלינו לקבל את דברי החיזוק שרביה"ק אומר לנו, כי הוא המשיך אותם משורש נשמתו. ועלינו לקבל את הדברים ולהמשיך לעבוד את השי"ת בלי חלישות הדעת.

יש לשון של רביה"ק 'מי שידוע קדושת ישראל, מאין הם לקוחים, כשמשיג מהיכן אנו מושרשים, אזי הוא יודע שאין לנו שום שייכות לעוונות, כלל וכלל לא. כשיודעים את זה מתרוממים באמת וזוכים להתרחק מעוונות.

עפרות זהב

יש משל מהאר"י הקדוש על נשמות ישראל. כי נודע שיש בעולם עפרות זהב ומתוך העפר מוציאים נקודות נקודות של זהב יקר מפז. כך צריך כל אדם לדעת שאף על פי שהוא מעורב עם השקר של העולם הזה, במהותו אנחנו גדולים מאד מאד, וחשובים מאד בעיני השי"ת.

הקב"ה ברא את כל העולמות, שרפים וחיות הקודש, נבראים גדולים ועצומים, עולמות עליונים ומפלגים, וכל אלו רק בשביל בני ישראל, בעבורינו. כל כך אנחנו גדולים ושובחים.

אשר על כן צריכין אנו לעבוד את השי"ת בשמחה רבה מכאן ואילך, כי אנו גדולים מאד, ואנו קרובים לבורא העולם, אין לו אף אחד חוץ מאיתנו, וכדכתיב 'בנים אתם לה' אלוקים'. זהו הביטוי הגדול ביותר של קרבה ואהבה שיש להקב"ה לכל אחד מישראל.

ולכן לא לחוש לשום חלישות הדעת שהבעל דבר גורם לנו, ומעתה נעבוד את השי"ת בשמחה וטוב לבב.

הקשר שלנו עם הקב"ה

ה' שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך.

הקב"ה נתן לנו מתנה, ימים טובים. מצד אחד הוא המועד של הקב"ה, כדכתיב 'אלה מועדי ה''. ומאידך הוא המועד שלנו, כדכתיב 'וביום שמחתכם ובמועדיכם'.

מי יוכל להשיג השגה במעלה זאת, שיש לבן אדם בעוה"ז שמחה ומועד יחד עם הקב"ה בכבודו ובעצמו.

וכל זה בזכות אבותינו הקדושים, בזכותם זכינו ביום טוב, מועדי ה' ובמועדיכם, יום טוב עם הקב"ה בעצמו.

געוואלד, הבה נתעורר להתקשר חזק עם הקב"ה, שיש לנו איתו ביחד שמחת המועד. זהו הקשר הגדול ביותר עם הקב"ה בכבודו ובעצמו, על ידי שמחת יום טוב, על ידי הדביקות של יום טוב. אשרינו מה טוב חלקינו.

הבה נקוה שבזה יומתקו כל הדינים מן הכלל ומן היחיד, ויאיר בעולם האמת האמיתי, וההתקשרות עם הקב"ה, על כל אחד מאיתנו ובכלליות ישראל.

חיזוק מגובה מרומים

רבינו הקדוש אמר לאחד מתלמידיו 'הקב"ה איתך, עמך ואצלך, הקב"ה מחכה לך.

ההתקשרות אליו היא על ידי תורותיו הקדושים. ועלינו לדעת שהחיזוק של רביה"ק אינם רעיונות בעלמא, אלא שרביה"ק ראה את שורש נשמות ישראל, ממש ממש, ומשם הוא ראה את גדולת ישראל שלא שייך כלל שיתייאשו, מתוך השורש הגבוה שמשם הם נמשכים.

אלה תולדות נח

בדורו של נח היו עוד שומרי הברית, ואעפ"כ היו כולם בכלל הגזירה, לפי שכאשר יש זנות ועבודת כוכבים, אין המשחית מבחין בין צדיק לרשע, וגם נח היה בגזירה - אלא שמצא חן, ומהו אותו חן - על זה מובא בזהר חדש (בראשית ו ח) שהיה נייחא לבריות בכל מהלכיו, לא כעסן ולא קפדן, מעשיו בנייחא ודיבוריו בנייחא, על ידי כן מצא חן בעיני ה', וממילא לא נכלל בגזירה. אדם הנוהג במתינות, ללא כעס וללא הקפדה, הוא ממשיך עליו השראת השכינה.

(אוסף אמרים מידות, פרקי אבות א)

צדיק תמים

בתורתנו הק' אנו רואים שהצדיק הראשון שהשי"ת משבח, הוא נח. ואיך נאמר אצלו: "נח איש צדיק - תמים" (בראשית ו ט), יתכן שאילו לא היה תמים - גם צדיק לא היה.

אמנם גדול במעלה מאד היה נח, כי הרי הוא קיבל את התורה ממתושלח וחנוך ושת עד אדם הראשון, והיה נביא עליון, אבל כוחו וגבורתו היתה - התמימות! שלא נתן לחכמות דסט"א שנופצו בדור ההוא לבלבל את מוחו.

כי הסט"א וחילותיה מלאים בתכסיסים וחכמות בלי גבול כיצד להפיל את האדם לשאול תחתיות ח"ו, ושלא יוכל לצאת משם חלילה. ותמימותו של נח שנשאר קדוש ושומר הברית בעת שכל העולם היה מושחת, היא שעמדה לו לעמוד נגד כל העולם, ואילו היה מאבד את תמימותו היה מאבד גם את צדקותו. כי שניהם הולכים יחדיו - צדיק ותמים!

(אוסף אמרים חנוכה, מאמר יג)

דור המבול ודור הפלגה

כהיום הזה בימים כאלו שמשתולל ברחוב הוזהמא של דור המבול והאפיקורסות של דור ההפלגה - אין תיקון גדול יותר נגד המחשבות וזרות להסיח הדעת מהן ולעבור להשתוקקות וכיסופים להשי"ת. כי לכל אדם יש כל כך הרבה זמן שהולך לריק, ואיך אפשר למלאותם למלא רצון השי"ת, יש דרך למלא בקל את הזמן המתפוגג תחת ידיו - היינו למלאותו בהשתוקקות וכיסופים להשי"ת: 'איך מתחזקים בלימוד התורה הק' שהיא חיינו ואורך ימינו, איך מבעירים את הלב בתפילה שהיא הדבקות והחיבור החזק ביותר להשי"ת. ועוד כהנה וכהנה רצונות וכיסופים להשלים עצמו בהתקשרות לבוראו ית"ש.

וידע נאמנה, כי בלא שום ספק, עצם ההשתוקקות לטוב מביאה תיקונים נפלאים למעלה ומהם עולה נחת-רוח גדול להשי"ת, בפרט שאנו נמצאים בזמן ש"באים עבירות לידינו מכל צד ופינה" ה' ירחם ויצילנו מהם. והעצה היא רק בהיסח הדעת וברבי רצונות והשתוקקות.

(אוסף אמרים תורה, מאמר י)

המבול בדורנו

יתקיים 'לתקן עולם במלכות שדי'.

אולם ידוע תדע, כותב שם הרמח"ל, כי הסדר יהיה שאמנם הסט"א תתחזק יותר ויותר, אבל בטרם שיגיע סופה, כאשר תהיה בשיא גבורתה, לפני שהקדושה תוציא את השלטון מידם, אזי גם הקדושה תתחיל להתגבר יותר ויותר, ותתחיל לכבוש בזה אחר זה עוד חלקים, עד שתגיע היום שתתקן העולם במלכות השי"ת (ובזה ביאר הרב הנ"ל את ההתחזקות במצות השמיטה, שכלל הנראה זהו אחד מהשלבים שהקדושה התחילה כבר לכבוש).

ודבר זה רואים במציאות בזמננו אשר כוח התורה וההתמדה התגברו מאד, בכל מקום ופינה קמים כוללים וישיבות ותלמודי תורה, ובדורנו זה רבו הלומדים עוד יותר מהדור שלפנינו, ונדפסים ספר עזר לש"ס ולחומש לאלפים ולרבבות, וישראל עם קדושים ממלאים את בתי הכנסיות ובתי המדרשות בלומדים.

להחזיק מעמד מול דור המבול

וזכרנו, בתקופה שלפני המדינה, שחשדים לבקרים קמו כאן ארגונים של לוחמים שנתייסדו ע"י החילונים, כמו אצ"ל וכדו', והיתה אז ירידה גדולה ביהדות, כי הרבה בחורים וגם אברכים הצטרפו אליהם, ועי"ז רבים נתפקרו והועתקו משמירת התורה, והדבר עשה שמות בקרב הישוב החרדי והיהדות הנאמנה בכללותה בארץ הקודש. שאלתי אז את אבי ע"ה: מה יהיה? וכי תשתכח תורה מישראל חז"י? והשיב לי בדברי ניחומים, שבזמנו, כלומר בימי צעירותו, היה המצב גרוע פי כמה, כי אז שרר בארץ רעב נורא, ואז הגיע אחד ממנהיגיהם (ד"ר בוסניק שר"י), והקים ארגון של התפרקות מתורה ומצוות שנקרא "גדוד העברי", שם חילקו מזון ביד רחבה לכל דורש. ועקב יסורי הרעב הכבד נהרו לשם המון העם, כולל גם בחורים החרדים לדבר ה', כי לא יכלו לעמוד בנסיון הרעב. רק יחידים ממש הצליחו לעמוד בנסיון הקשה של הרעב, כמו אבי ע"ה, רבי עמרם בלויא, רבי אהרן קאצניעלבויען, רבי יעקב רבי דובטשעס, ועוד כמה יהודים יקרים ביניהם חנוני אחד פשוט משוק מאה שערים, הם היו היחידים שהתגברו על הרעב שייסר אותם מנפש ועד בשר, ולא הלכו לשם, ולמען שמו ית' ויתרו על קצרת האורז שכל כך חיונית ונחשקת היתה לכל אנשי העיר המורעבים שהגיעו כמעט עד שערי מות.

ואכן כל אלו שעמדו במסירות נפש בנסיון לא להתקרב ולא ליהנות ממפירי התורה, גם אם הדבר נגע בחייהם ממש, הקימו בתים לתפארת ודורותיהם נמשכים עד היום הזה, ואילו אלו שלא עמדו בנסיון הלכו לאבדון רח"ל.

שיאיר עלינו אור גדול של קדושה בעולם עד שהתענוג הגדול והנפלא ביותר תהיה הקדושה וההתנורות מתאוות, לכן מתחזקים ומתגברים הם היום יותר מבעבר, ונעשים גרועים יותר ויותר, ומדחי אל דחי ילכו. ומצד שני, להבדיל בין הטהור לטמא, אנו רואים את כח התורה שמתגבר כל כך בזמננו אשר בא לידי ביטוי נפלא בהדפסת ספרי לימוד בלי גבול, וכן נתינת הצדקה התגברה מאד מה שלא היה בימי קדם.

באותו כינוס לדבר מצוה דיבר בפני הציבור רבה של קוממיות (שליט"א) [וצ"ל], והפליא את קיום מצות השמיטה בפשיטות בזמננו הנוכחי, על ידי חקלאים רבים, שבעבר לא רצו לשמור שמיטה (וכי הרבה נתפסו להיתר המכירה שהחלושים סמכו עליו), ושררה קרירות גדולה במצוה זו, עד שבאחד הימים נטלו

”ובעינינו אנו רואים שהערב- רב וההנהגה החילונית נעשים גרועים יותר מיום ליום והולכים מדחי אל דחי...”

על עצמם ארבעה יהודים, וקיבלו על עצמם לשמור שמיטה כהלכתה במסירות נפש, בכל מאודך, כי זה היה בגדר הקרבת כל הפרנסה כולה, ובשום פנים ואופן לא רצו לסמוך על ההיתר, אלא לשמור את שנת השבע כדת וכדין בכל פרטיה ודקדוקיה. היו הם הנחשונים הראשונים, שלאחריהם התרבו שומרי השמיטה כהלכתה, ומשמיטה לשמיטה גדל מספר שומרי השמיטה כהלכתה, עד שכיום הזה נמצאים שומרי שמיטה בהמוניהם מפוזרים בכל הארץ מדן ועד באר שבע, יותר ויותר.

תוך דבריו ביאר רבה של קוממיות את הענין; והרי אנו נמצאים כעת בעקבתא דמשיחא, שכאמור מצב היהדות הולך ומתדרדר מיום ליום, ואין יתכן שבכל זאת אנו רואים בעינינו מסויימים שמשתפר והולך מה שלא ראינו בעבר. וביאר, שמוכא ברמח"ל (בספר דעת תבונות, המיוסד על שואל ומשיב), ושואל השואל במר לבו: מה יהיה התכלית כאשר הסט"א הולכת ומתחזקת, הולכת ומתגברת יותר ויותר, ומי יודע מה ילד יום ומה יתא בסופינו. ומשיב לו 'משיב': אל תירא ואל תפחד, ידוע תדע כי לסט"א נקבע זמן קצוב (תאריך מסויים מאד) עד כמה ימשכו ימי שלטונה. וכאשר יגיע זמן זה ירדו מהכסא ויאבדו את שלטונם, והקדושה תכבוש את כל הבריאה ותמלוך תחתיה, ואז

הטוב שבך

דבר זה הוא יסוד חשוב, שעל כל אחד לדעת זאת ולהכניס היטב במוחו, ובפרט בזמננו, שכל אחד - יהיה כמו שיהיה, ויהיה איך שיהיה - יש בו טוב, ויש הרבה טוב; הוא מניח תפילין, יש לו מזוזה בביתו ושולח את בנו לת"ת וכו' וכו', כמה טובה כפולה ומכופלת יש בכל אלו. וצריך לשאוב מהם חיות, ולדעת היטב בדיעה ברורה במוח ובלב, שכל הדברים הללו חשובים מאד אצל השי"ת, ולשמוח עמם תמיד.

כמה צריכים להתחזק בנקודות טובות בזמן החושך והאפילה ובפרט בזמננו, בזמן ששורר העלם גדול כזה, אי כל משהו שעושים בעובדא דקדושה, חשוב הוא ויקר מאד, והחיד"א מביא שכבר בזמן האר"י הק', אמר האר"י, שמרוב הסתר פנים - מעט עבודת ה' חשוב אצל השי"ת כמו העבודה של התנאים והאמוראים. ומסיים החיד"א: "כל שכן בימינו", היינו בימי החיד"א הק', שקל-וחומר הוא שבמעט עבודה אפשר לזכות הרבה מאד. ע"כ מהחיד"א.

וא"כ מה נאמר אנו בזמננו ששורר חושך ענן וערפל, הרי הם אלף אלפי קל-וחומר, בלי שום ספק. כי הרי עכשיו מצויים אנו בהסתר פנים נורא כזה, בזמן שהקליפות של דור המבול דור ההפלגה פצרו פיהם מבלי חוק, מבלי רשות נתגנבו חטאי דור המבול בזמננו, ואף יותר מכך, שהרי אפשר כהרף עין ליפול לשאול תחתיות ולהפסיד את שני העולמות רח"ל, מה שנעשה היום בדורנו.

ובעינינו אנו רואים שהערב-רב וההנהגה החילונית נעשים גרועים יותר מיום ליום והולכים מדחי אל דחי, ומכבידים עלינו גזירות חדשות שונות ומשונות חדשים לבקרים, ורואים שהם מתחזקים ומתגברים יותר ויותר, עד כדי כך שנחשב להם לריוח גדול כל מה שאפשר להתגרות ולפגוע יותר ביראי ה', בערליכע אידן ובכל הקדוש והיקר לנו.

הסתירה הגדולה

הנה זה מכבר, בכינוס של חיוק ליראי ה', נשאתי דברים ואמרת, שלכאורה מתגלית לעינינו בזמננו סתירה גדולה; מצד אחד אנו רואים התדרדרות וירידה נוראה כזאת, כמו בדור המבול ואף גרוע מכך. ואמנם מובא בספרים קדמונים שלפני הגאולה ירדו שוב הקליפות של דור המבול ודור ההפלגה, כי לפני שצריך להפציע האור הגדול מתחזק החושך יותר ויותר. כי הנה יבא משיח צדקנו, משיח בן דוד, ויאיר עלינו את האור הגדול של האמונה הקדושה, את האור הצח והנורא של דעת אלקים, ומלאה הארץ דעה את ה', וידעו אותי למקטנם ועד גדולם, וכן משיח בן יוסף

בעלי אמונה חזקה יודעים שזה 'בלאף'

ב"ה יום ג' י"ד שבט תשכ"ח ירושלים עה"ק ת"ו בב"א [...]

אני עכשיו עייף מאד, כי היתה לי חבית ישנה של מים על הגג מלאה עפר וזבל, שהייתי צריך להורידה והייתי זקוק לשאול מספריים של פח לחתכה ולהורידה חלקים חלקים, והיתה עבודה קשה, ועבדתי על זה כמעט שעותיים. והכל מהשמים - אם נזדמנה לי עבודה כזאת, מן הסתם גם מזה נעשה תיקונים. מובא על חנוך אביו של מתושלח שהיה תופר מנעלים, ועל כל תפירה אמר היה מייחד קב"ה ושכינתה ואמר: "ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד" (מדרש תלפיות אות ח ערך חנוך).

יהי רצון שאוכה לתפילה ולשיחה ביני לבין קוני, כי אין דבר יותר יקר מזה כי מונח על הלב דברים כאילו שאי אפשר לפרסם כי אם להשי"ת.

ובלקוטי תפילות רואים איך שר' נתן זי"ע מדבר עם השי"ת ומפרט לפניו כל שיחו. ויכולים להתבונן וללמוד מזה איך הוא השיח לבו בענינים שלו, בפרטות ובפרטי פרטות, לפני השי"ת. ואם מתרגלים בזה לדבר לפני הקב"ה כל אשר עם הלב, זוכים למוח צלול, וזה בדוק ומנוסה.

אמרת פעם 'כל מי שמשיח לבו תמיד להשי"ת בהתבודדות - דומה כמי שיש לו אלוף', כי הקב"ה אתו ועמו תמיד.

שלום רב והצלחה וברכה, חוק ואמץ. וזאת צריך לדעת, שאע"פ שכל כח הסט"א והיצה"ר הוא בריאה מהשי"ת, אבל השי"ת רוצה שאנחנו ננצח, כמו שאמרו חז"ל (פסחים ק"ט). "אמרו למי שנצח אתו ושמו". דוד המלך נצח את הכל ע"י התפילות, לכן תמיד מתחיל תפילותיו ב"למנצח" (כך כותב מוהר"נ).

ידידך לנצח
יעקב מאיר שכתער

לחברי ידידי היקר רבי... שליט"א עם כל אשר לו ה' עמהם יחיו. הגיעני מכתבך עם הדברי תורה שבו. ידעתי פעם מהזהר פירוש ע"פ קבלה על מאמר חז"ל (מ"ק כח). "חיי בני ומוזנא לא בזכותא תליא מלתא אלא במזל", והי מאיר לי הפירוש ההוא, אולם זה נשכח ממני, אבל אני זוכר שהיתה לי חיות מהפירוש הזה עד היכן מגיעים דברי חז"ל.

על הענין המובא בגמ' (סנהדרין ס"ו): "למה נקרא שמן כשפים, שהן מכחישין פמליא של מעלה" - מובא בספר "דרך חסידים" מהגאון מטשעהרין וצ"ל (שהם ליקוטים מהרבה ספרי חסידות) ש"מכחישין פמליא של מעלה" זה לקטני אמונה - אבל בעלי אמונה חזקה יודעים שזה שקר ו"בלאף", הבל ואין בהם מועיל, כדוגמה מכמה תאוות הבלי העולם הזה, ובסוף כשמונחין "מיט די פיס צו די טיר" [עם הרגליים כלפי הדלת - עם ההסתלקות מהעוה"ז] רואין שזה הבל הבליים, אולם בגלל 'הרוח הסערה שהוא גדול בשעתו' (כמובא בלק"מ תר"ח אות ג) צריכין רחמים גדולים להתחזק להישאר קיים על עמדו ולא להיגרר אחרי זה ח"ו, כי עיקר היהדות היום באחרית הימים תלוי בהתחזקות.

בימים אלו ראיתי מהבעש"ט וצ"ל שמפרש המשנה בריש קידושין "האשה נקנית בכסף בשטר ובביאה", 'האשה' - היינו ישראל, נקנית להקב"ה 'בכסף', מתחילה נותנים לאדם 'כיסופים', ואח"כ לוקחים ממנו הכיסופין, אז הוא צריך להתחזק 'בשטר', היינו אותיות התורה והתפילה, שאפילו אם אין לו כיסופין, הוא צריך להתקשר עם האותיות (לדבר את האותיות הקדושות גם בלי הרגש), ואם הוא מתנהג כך וזכה ל'ביאה' שמרמו שהוא בא אל הקודש ומתקשר עם השי"ת.

נפשות חסידיו | סיפורים ולקחיהם מאת מו"ד שליט"א

זיכוכים בדורינו

מכל שכן בדורנו דור חלוש שאין שייך לנו תעניתים וסיגופים, הרי עיקר הצירוף והזיכוכין הוא על ידי תורה ותפילה שעל ידם זוכים לקיום התורה.

ומובא בספר חרדים על הפסוק (משלי כז-כא) "מצרף לכסף וזכר לזהב ואיש לפי מהללו" - שהמצרף הוא כלי מצרף כסף, כי הרי כסף הוא גוש מעורב עם בוץ, ורק כשמוזכרים אותו נעשה כסף, כמו כן זהב, שגם הוא גוש בוץ, רק לאחר זיכוכים רבים הוא הופך לזהב. וזה פירוש הפסוק 'מצרף לכסף', שהמצרף מצרף כסף, וזכר מצרף את הזהב, אולם איש לפי מהללו, וזכר מצרף את הזהב, הוא ע"י תפילה - כמו שהוא מתפלל כן הוא מזדכך.

פעם אחת התפלל הבעש"ט הק' עם תלמידיו תפילת מנחה בשדה, והרה"ק בעל "התולדות" האריך מאד בתפילתו. בימים ההם נמצאו אנשים פרושים שהיו עוסקים כל ימיהם בהתבודדות בתעניות ובסיגופים, בשדות מחוץ לשוב.

אחד מהמסגפים הללו ראה את עדת החסידים, והתקרב אליהם. הבעש"ט הביט בו והכיר בו שהוא עובד וסגפן, ואמר לו: מדוע אתה מייסר עצמך כל כך? השיב לו: והרי צריכים להכניע החומר. הראה לו הבעש"ט את תפילתו של התולדות, שעמד עדיין בתפילת י"ח, ואמר לו, תפילה כזו מכניעה את החומר, יותר מהתעניות והסיגופים.

ניצוץ אחד! | ניצוץ קודש ממאמרי ומכתבי מורינו שליט"א

כל אחד
באשר הוא
צריך לבנות
לעצמו 'תיבת
נח' על ידי
שיהיה לו
איזה סדר
לתורה
ותפילה